

Milko Brković (1949.-2026.)

U 77. godini života, 29. siječnja 2026., iznenada je preminuo naš dragi profesor i kolega Milko Brković. Bio je dugogodišnji suradnik Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Mostaru, gdje je na Studiju povijesti predavao više kolegija od akademske 2000./2001. do 2013./2014. godine. Angažiran je u vrijeme kada ovaj Studij nije imao domaći kadar i do svog odlaska u mirovinu kao profesor, mentor i član različitih povjerenstava (za obranu završnih, diplomskih i doktorskih radova te za izbor u znanstveno-nastavna zvanja), svesrdno je pomagao studente i mlađe kolege na Studiju povijesti, radujući se svakom njihovom uspjehu. Svojom višegodišnjom prisutnošću ostavio je dubok trag u našoj akademskoj zajednici koja će mu zauvijek biti zahvalna na njegovu doprinosu razvoju i afirmaciji Studija povijesti u Mostaru. Stoga sjećanje na ovoga dragog profesora neće biti samo u toplini srca svih nas koji smo ga poznavali i surađivali s njim, nego će ostati trajan spomen o njegovoj nastavničkoj aktivnosti na našem fakultetu, koju će zacijelo cijeniti i naraštaji nakon nas.

Rođen je 15. listopada 1949. u Putkovićima (općina Vitez). Osnovnu školu pohađao je u Bukvama, Staroj Biloj i Vitezu. Gimnaziju započeo u Vitezu (Istureno odjeljenje travničke gimnazije), a maturira 1969. godine u Franjevačkoj gimnaziji u Splitu. Studij teologije pohađao je od 1970. do 1972. u Dubrovniku (u sastavu *Antonianiuma* u Rimu), od 1972. do 1974. u Zagrebu, a potom od 1975. do 1977. godine u Splitu. Usporedno s teologijom, studirao je izvanredno povijest na Filozofskom fakultetu u Beogradu (1974./1975.). Diplomom profesora povijesti (A predmet) i filozofije (B predmet) stekao je 28. rujna 1979. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zadru. Na istome fakultetu upisuje poslijediplomski studij Pomoćne povijesne znanosti te magistrira 1985. s temom *Latinske povelje bosansko-humskih vladara i velmoža od XII. do XV. stoljeća*, a 1989. godine doktorira s

tezom *Latinske povelje i pisma bosansko-humskih vladara i velmoža od XII. do XV. stoljeća*.

Kao knjižničar za domaću i stranu periodiku radio je na Filozofskom fakultetu u Zadru od 1979. do 1988., nakon čega zasniva radni odnos u Zavodu za povijesne znanosti HAZU u Zadru (čiji je bio i upravitelj od 1991. do 2009. godine), gdje ostaje do odlaska u mirovinu. U zvanje znanstvenog asistenta biran je 1987., znanstvenoga suradnika 1990., višeg znanstvenog suradnika 1993., znanstvenog savjetnika 1998., a 2003. godine u trajno zvanje znanstvenog savjetnika.

Svoju nastavničku aktivnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru, započinje, kako je spomenuto, krajem 2000. godine, a tijekom svoga rada na Studiju povijesti predavao je više kolegija (općih i izbornih) na preddiplomskom, diplomskom i poslijediplomskom studiju. Najprije počinje predavati kolegije *Povijest jugoistočne Europe u srednjem vijeku* i *Povijest jugoistočne Europe u novom vijeku*, a od akademske 2003./2004. predavao je *Povijest jugoistočne Europe u novom vijeku*, *Pomoćne povijesne znanosti*, *Uvod u povijest s metodologijom* i *Povijest historiografije*. Od akademske 2009./2010. uz *Pomoćne povijesne znanosti* na diplomskom studiju počinje predavati i kolegij *Povijesni izvori*. Uvođenjem bolonjskoga sustava studiranja studenti su imali mogućnost slušati njegove izborne kolegije: *Diplomacija srednjovjekovnih hrvatskih narodnih vladara*, *Srednjovjekovna kronologija*, *Heraldika*, *Sfragistika* i *Katoličanstvo srednjovjekovnih bosansko-humskih vladara i velmoža*. Od akademske 2005./2006. godine na našem fakultetu predavao je i na poslijediplomskom studiju *Jezici i kulture u kontaktu*, smjer – povijest gdje je bio suizvođač na kolegiju *Srednjovjekovna Bosna u Hum u kontekstu europske povijesti* te nositelj kolegija *Pomoćne povijesne znanosti* i *Diplomatika*.

Spomenimo i da je jednu akademsku godinu (1996./1997.) bio angažiran na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu gdje je predavao *Pomoćne povijesne znanosti*, a od akademske 2005./2006. počinje predavati kolegij *Hrvatska povijest od XVI. do XIX. stoljeća* na Sveučilištu u Zadru (Odjel za izobrazbu učitelja i odgojitelja), gdje je 2006. izabran u znanstveno-nastavno zvanje naslovnoga redovitog profesora, a 2013. godine u trajno zvanje naslovnog redovitog profesora.

Tijekom svoga dugogodišnjeg znanstveno-istraživačkog rada bavio se istraživanjem hrvatske i bosansko-humske srednjovjekovne

povijesti, a u središtu njegova posebnog interesa bila je diplomatika, o čemu svjedoči (naj)veći broj radova iz njegova bogata opusa. Sudjelovao je na brojnim domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima. Bio je član istraživačkoga tima na više znanstvenih projekata, a glavni istraživač i voditelj na projektu "Istraživanja prošlosti južne Hrvatske". Bio je član Uredništva časopisa *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* i *Croatica christiana periodica* te član Znanstvenoga vijeća časopisa *Hercegovina*.

Iz njegova bogata znanstvenog opusa, koji je rezultirao s oko 200 znanstvenih i stručnih članaka te desetak znanstvenih studija i knjiga (samostalno i u koautorstvu), izdvajamo sljedeće:

Isprave hrvatskih narodnih vladara i latinske isprave bosansko-humskih vladara i velmoža, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Zadru – ZIRAL, Zadar – Mostar, 1998.

Srednjovjekovna Bosna i Hum – identitet i kontinuitet, Crkva na kamenu, Mostar, 2002.; ²2010.

Dalmatinska Zagora na mletačkim katastrima XVII. i XVIII. stoljeća u Državnom arhivu u Zadru, Državni arhiv u Zadru, Zadar, 2007.

Hrvoje Vukčić Hrvatinić (1380.-1416.) u zrcalu vlastitih isprava, Ogranak Matice hrvatske u Sarajevu, Sarajevo, 2008.

Diplomatički zbornik srednjovjekovnih humskih i bosanskih isprava Dubrovniku, Crkva na kamenu, Mostar, 2011.

Dijana Korać